

In Memoriam Zr Angela Brekelmans.

Zoals voorgelezen door Zr Truus Bos op uitvaart 18 juli 2022
in de kapel van het Wereldhuis.

Angela komt uit een groot Brabants katholiek onderwijzersgezin. Haar vader was hoofd van de school in Hilvarenbeek en werd later kassier bij de toenmalige Boerenleenbank. Hij gaf ook avondcursussen in land- en tuinbouw aan boeren om zelfstandiger te worden. Haar moeder kwam uit een gegoede Tilburgse familie, haar vader was mede-eigenaar van een moderne steenfabriek. Angela was de zesde van elf kinderen, waarvan haar broer Paulus bij de Witte Paters en broers Ben en Ignaas bij andere missiecongregaties intraden. Ook verschillende tantes en ooms waren religieuzen. Angela had goede herinneringen aan haar jeugd in de villa met grote tuin, die haar ouders hadden laten bouwen voor hun grote gezin en die grensde aan het landgoed Annanina's rust in Biest-Houtakker.

Ze hield erg van lezen, schrijven en pianospelen. Ieder kind kreeg een goede opleiding en er waren veel boeken in huis. Angela ging intern naar de MULO van de kostschool van de Zusters van Liefde in Oerle. Vandaar stroomde ze door naar de kweekschool in Tilburg. Haar hart lag bij de kleintjes, dus stapte ze over naar het kleuteronderwijs. Dit was theorie en praktijk ineen. Na de oorlog haalde ze haar A- en B-akte voor kleuterleidster en hoofdonderwijzeres.

Grote indruk maakte de dood van haar broer Adrie in 1944, student in Tilburg, die gedwongen tewerk was gesteld in Dassel, Duitsland en daar aan difterie is overleden. De documentaire die hier in 2017 door de Tilburgse universiteit over is gemaakt, liet ze graag aan mensen zien.

De missie was voor Zr Angela een aangeboren roeping, ondanks dat ze toch een jaar verkering had gehad. De

aantrekkingskracht van het religieuze leven was sterker, zoals ze zelf zei in haar vorig jaar gemaakte levensboek. Ze wilde meisjes en jonge vrouwen in Afrika helpen zich te emanciperen middels onderwijs. Haar keuze viel op de Witte Zusters, omdat deze in internationale gemeenschappen in Afrika werkten. Angela wilde duidelijk meer zien dan haar eigen dorp, ze wilde de wijde wereld in.

In 1949 trad ze in en na de diverse vormingsjaren in Maarn, Esch, Algerije en Liverpool, werd ze in 1953 benoemd als onderwijzeres op de missiepost in Kisa, Zuid-Tanzania. Maar eerst leerde ze KiShwahili in Tabora en liep er stage op de kweekschool. In Kisa was ze de eerste onderwijzeres en tevens schoolhoofd, een echte pionier dus. De Witte Paters wierven de meisjes voor de school. Ze gaf allerlei vakken (Engels, wiskunde, algemene ontwikkeling en wereldoriëntatie) op deze christelijke 'middle school' waar de meisjes intern waren. Angela was een uitstekende lerares en vond het belangrijk om een goede vertrouwensband met haar leerlingen te hebben. Voor haar was dit haar mooiste tijd in de missie.

Na de onafhankelijkheid van Tanzania, werd de school genationaliseerd en werd Angela's werk overgedragen aan de Afrikanen, precies zoals Kardinaal Lavigerie, onze stichter, het bedoeld had. In 1965 werd Angela vervangend overste in de gemeenschap van Kisa. In 1971 werd ze benoemd als hulpeconoom van het bisdom Mbeya, dit heeft ze bijna 20 jaar op uiterst secure en verantwoordelijke wijze gedaan. Ze miste in het begin de kinderen wel, nu ze op kantoor zat, maar ze had affiniteit met cijfers dus pikte ze haar nieuwe werk snel op. In Mbeya kwam veel geld vanuit Memisa en MISSIO, dus Angela moest erop toezien dat dit goed besteed en verantwoord werd.

Vanaf 1992 tot '97 werd ze gepromoveerd tot provinciaal econoom van Engeland en woonde ze in de gemeenschap in

Londen. Dit werk was een stuk ingewikkelder en uitgebreider, maar ze heeft er opnieuw een mooie tijd gehad.

Op haar 77ste keerde Angela voorgoed terug naar Nederland. Haar werkzame leven zat erop en ze ging nu echt met pensioen. Na twee jaar in Boxtel-Oost te hebben gewoond, sloot ze aan bij de Witte Zuster-communiteit op Klooster Terhaghe in Eindhoven. Hier werd ze wederom de overste en hield ze alles nauwkeurig bij, zowel de financiën als de kronieken. Samen met haar medezusters en de Zrs van Liefde van Gent woonde ze hier heerlijk in Park Glorieux.

Na 20 jaar verhuisde ze, samen met de andere overgebleven Witte Zusters, naar het Wereldhuis in Boxtel, waar ze zich uiteindelijk goed wist aan te passen. Zuster Angela was een lieve, bescheiden, rustige, diepgelovige en dienstbare vrouw, met een wat introvert maar evenwichtig karakter. Ze wilde niet graag anderen tot last zijn en uitte niet heel snel haar gevoelens. Fijntjes kon ze echter wijze en relativerende opmerkingen maken. Ondanks haar toenemende geheugenverlies, bloeide ze op als je haar naar Tanzania vroeg en dan werd ze weer helemaal onderwijzeres, met aanwijsstokje en al.

Lieve Angela, we zullen je missen. Dat je mag rusten in de Eeuwige Vrede bij de Heer.